

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător: V. Martînenco
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: A. Danilov, I. Secrieru, Iu. Cotruță

ÎNCHEIERE

17 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de SA „Apă Canal Chișinău”,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a SA „Apă Canal Chișinău”
către APLP nr. 54/203, intervenient accesoriu ÎM „Infocom”, cu privire la încasarea
datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 13 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de SA „Apă Canal Chișinău” și menținută hotărârea din 28
februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă
parțial,

c o n s t a t ă:

La 22 februarie 2018, SA „Apă Canal Chișinău” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva APLP nr. 54/203, cu privire la încasarea datoriei în sumă de
3 851 353,25 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în
quantum de 50 000 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 27 decembrie 2002, între reclamant și pârât
a fost încheiat contractul privind livrarea apei și recepționarea apelor uzate nr. 55-
0009-01/33.

Potrivit pct. 3.1 – 3.2 ale contractului menționat, reclamantul este obligat să
aprovizioneze cu apă și recepționarea apelor uzate, iar pârâtul este obligat să achite
costul apei consumate și costul pentru evacuarea apelor uzate în termenele stabilite în
facturile emise conform tarifelor fixate.

Volumul de apă consumat și a apelor uzate se efectuează potrivit pct. 4.1 din
contractul vizat, în baza datelor înregistrate de contoarele instalate la bransamentele
blocurilor locative gestionate de pârât și fixate în cartelele de evidență.

În rezultatul neexecutării obligațiilor contractuale, pârâtul a format o datorie față
de reclamant în sumă de 3 851 353,25 de lei, pentru perioada din decembrie 2002-
februarie 2018.

Astfel, în scopul soluționării litigiului pe cale extrajudiciară, a expediat în adresa
pârâtului reclamația nr. 11.05-08/23434 din 11 ianuarie 2018, care a rămas fără
răspuns.

Prin urmare, întemeindu-și acțiunea în baza art. 512, 514, 572, 617, 667, 668, 970 Cod civil și art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, reclamantul a solicitat încasarea din contul pârâtului a sumei de 3 851 353,25 de lei pentru serviciile prestate, pentru perioada din decembrie 2002-februarie 2018 și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 50 000 de lei, achitate de reclamant cu titlu de taxă de stat la depunerea acțiunii.

Prin hotărârea din 28 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la APLP nr.54/203 în beneficiul SA „Apă Canal Chișinău” datoria pentru serviciile prestate pentru perioada februarie 2015 - februarie 2018 în sumă totală de 337 057,79 de lei și suma de 10 111,71 de lei - taxa de stat proporțional pretenției admise, iar în total suma de 347 169,50 de lei. În rest, acțiunea s-a respins ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 19 martie 2019, în termen legal, SA „Apă Canal Chișinău” a declarat apel, solicitând casarea parțială a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 13 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat a fost respins și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că apreciază ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe cu privire la faptul că datoriile APLP nr.54/203 față de SA „Apă Canal Chișinău” sunt parțial prescrise și urmează a fi încasate doar datoriile pentru perioada din februarie 2015 - februarie 2018, în sumă totală de 337 057,79 de lei, adică 3 ani anterior adresării în instanța de judecată.

Având în vedere prevederile legale ce guvernează prezentul litigiu, coroborate cu înscrisurile anexate la materialele cauzei, rezultă cert că APLP nr. 54/203 de la semnarea contractului nu a efectuat acțiuni de achitare a datoriilor acumulate la serviciile prestate de către SA „Apă Canal Chișinău”, însă achitări au fost efectuate de către persoane fizice – locuitori ai apartamentelor din blocurile gestionate de către APLP nr.54/203.

Pe cale de consecință, prin prisma prevederilor art. 277 Cod civil (în redacția în vigoare până la 01.03.2019), instanța de apel conchisă că, efectuarea plăților pentru serviciile prestate de către SA „Apă Canal Chișinău” de către locatarii blocurilor ce se află în subordinea intimatului, nu pot fi catalogate ca acțiune de recunoaștere a datoriilor, și nu pot fi opozabile debitorului intimat.

În conexiunea celor relatate, se reține că, prima instanță în mod temeinic și legal a constatat că acțiunea în partea pretenției privind încasarea datoriei pentru perioada februarie 2001 – februarie 2015 este tardivă, și a admis parțial acțiunea SA „Apă Canal Chișinău” cu privire la încasarea din contul APLP nr.54/203 în beneficiul său a datoriei pentru serviciile prestate pentru perioada februarie 2015 - februarie 2018 în mărime de 337 057,79 de lei.

Or, suma dată se confirmă prin actul de control a datoriilor APLP nr. 54/203 din 13.02.2018, sumă care, de altfel, nu a fost contestată de APLP nr. 54/203.

La 10.02.2020, SA „Apă Canal Chișinău” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

La 09.06.2020, APLP 54/203 a depus referință la cererea de recurs prin care a solicitat ca recursul declarat să fie considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 13 noiembrie 2019 și comunicată participanților la proces la 10 decembrie 2019 (f. d. 128), recursul a fost declarat la 10 februarie 2020, fiind recepționat la 12.12.2019. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 13 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SA „Apă Canal Chișinău”, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de SA „Apă Canal Chișinău”, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurantei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a

deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către SA „Apă Canal Chișinău”.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SA „Apă Canal Chișinău”.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru